

ninych starosców: Schto to nowe lěto nam pschinješe?
My njemóžemy swoje staroscje storo dlěje njescz. Psche-
wulke a pscheczežle je brēmjo, kotrež nad nami leži.

Njane waschnje je, so šebi mješ šobu k nowemu
lětu sbože pschejemy, a je pschede wschēm dwoje pschecze,
kotrež we wutrobje mamy: Bóh dai strowoscž a sbože
k nowemu lětu. To stej sawěscze dobrej pscheczi. Schto
móže nam Bóh w nowym lěcze lěpsche dacž hacž strowoscž?
Bješ njeje wschať njepomhaja nam wschitke druhe semske
kubla nicžo! A sbože w domje a šwójbje a powołanju,
kať nusnje potrebamy jo! Ale w tutym lěcze stupitej
tutej pscheczi psched druhimaj wróczo. My wschitzy pschejemy
dženša, so tuto lěto nam měr pschinješe, a so našchi lubi
šo strowi jako dobyčerjo i wójny k nam dom wrócza.
Nam wschitkim šo sda, so njemóže šo nam nicžo lěpsche
dostacž. Ale budžetej šo tutej pscheczi dopjelnicž? Bóh
šam to wě. A hdyž by šo wopravdže stało, schtož šebi
i zylej wutrobu pschejemy, budžemy potom wopravdže zyle
šbožowni, smeje potom wschitka nusa šwój kónz? Nanihdy
niz. Ně, my potrebamy něschto lěpsche a wyschšche sa
tuto lěto, kotrež tať cžemne a njewěšte psched nami leži,
něschto, schtož našchu wutrobu pošylnjuje a wobtwjerdžuje,
trošchtuje a směruje, něschto, schtož najhlubšche žadanje
našcheje dušche społoji. Schto to je, to praji nam našch
dženšnišchi tekst. „A jako šo wóšom dnjom dopjelnjescze,
so by to džecžo wobřešane bylo, bě jeho mjeno narjeknjene
Jesuf“. Haj, Jesuša potrebamy sa tuto nowe lěto na-
najnusnišcho; mamy-li jeho, dha mamy wschitko. Tehodla:
S Jesufom nam dajcže cžahnyčž do tuteho noweho
lěta a psches njo! Pschetož wón je:

1. našcha škala w cžekazym cžašu,
2. našch trošchtať w šrudnym cžašu,
3. našch pomoznik w cžezkim cžašu,
4. našch Šbóžnik sa cžaš a wěcžnoscz.

Jesu, prjedy dži nam tu na semi;
Njedaj šo nam dołho komdžicž